

Tunc vero suus matrimonio constat honos, cum ad diuinam voluntatem conformatur. Quomodo itaque probaueris, apostolos polygamiam tolerasse? Vetustissima Christianorum scripta tantum abest, ut polygamiam probent, ut disertis potius et ponderosissimis verbis damnent. * Quidni damnauerint eam apostoli? Et quam imbecillis ac infirma ratio ea est, propter quam, eam tolerasse et tolerare oportuisse, dicuntur? Nisi, inquis, tolerassent, foemina illa, quam, ex apostolorum sententia, missam facere coactus fuisset maritus, magistratum auxilium implorando, multum molestiae marito suo, apostolis et vniuersae rei christianae faceffere potuisset! Fac potuisse! Num vero apostoli ii erant, qui, quae turpia et lege vetita erant, ut sibi suisque consulere, vel faciebant ipsi, vel aliis facienda indulgebant? Aliter longe omnino sentiebant. Rom. III. 8. Sed nec poterat quidem: siquidem non magnae magistratui curae esse solebat matrimonium. Per illum maritus coniugem suam repudiare et a se dimittere facile poterat. Haec causa maritorum arbitrio committebatur ut plurimum, tantum abest, ut cognoscendam eam posceret sibi magistratus. **

§. 10. His disputatis, quae mihi circa hunc locum se deat sententia, accipite. Vfurpatam a Paulo loquendi formulam ex earum esse arbitror numero, ad quas recte intelligendas figuram illam, quam euphemiam rhetores dicunt, ut adhibeamus, necesse est. Latet in his verbis mariti honesti honesta, verecunda, et aures honestas non offendens periphrasis. Hoc velle sibi Paulum statuo: "Absit a clerico per omnem modum, ut, vagis amoribus indulgens, in adulteriorum et scortationum flagitia aut eorum suspicionem etiam prolabatur. Sancta potius et illibata ratione, quam semel thalami sociam sibi elegit, amet diligatque, vel, si viduus
"nunc

* Vid. IACOBI l. c. §. XXI. p. 233.

** Conf. SELDENVS de vxor. hebr. lib. II. 24. BOEHMERI ius eccl. Tom. IV. Tit. XIX. §. XLIV. p. 385. BRVNINGS antiqu. graec. cap. VI. §. 14.